Vysoká škola múzických umení
Hudobná a tanečná fakulta
Zochova 1, 813 01 Bratislava, SR

25. September 2025

Posudok k habilitácii Mgr. art. Karola Samuelčíka, ArtD.

S potešením predkladám svoje hodnotenie CD nahrávok pána Karola Samuelčíka.

V prvom rade by som chcela zdôrazniť jeho vysoko rozvinuté technické schopnosti a jeho solídne akademické vzdelanie v tejto oblasti. Po hudobnej stránke je jeho prejav zároveň expresívny aj príjemný, vďaka čomu je počúvanie všetkých jeho CD skutočným potešením. Jeho štýlový rozsah je pôsobivý, mimoriadne dobre sa prispôsobuje rôznym štýlom. Ako Španielka by som chcela zároveň oceniť jeho majstrovské zvládnutie španielskeho repertoáru.

Naprieč tromi CD je zreteľne badateľný vývoj. Napríklad dramaturgia prvého CD postráda zjednocujúcu tému, zatiaľ čo ostatné CD ju už majú. Z hľadiska techniky druhé a najmä tretie CD preukazujú absolútne majstrovskú nezávislosť hlasov.

Hoci by bolo možné kritizovať skutočnosť, že sa hrajú transkripcie namiesto pôvodného gitarového repertoáru, podľa môjho názoru sú zvolené diela už pevne etablované v koncertných programoch pre gitaru a sú dokonca zaradené do učebných osnov vzdelávacích inštitúcií.

Možno by bolo možné spochybniť aj výber transkripcií od iných interpretov namiesto jeho vlastných, ja však považujem túto voľbu za veľmi múdru, keďže aranžmány, ktoré si zvolil, sú všeobecne uznávané a mimoriadne náročné na to, aby ich bolo možné prekonať.

Nižšie uvádzam niektoré podrobnosti ku každému CD:

Karol Samuelčík, gitara.

Keďže ide o debutový album pána Samuelčíka, nie je prekvapujúce, že nemá spoločnú tematickú líniu, ako je to v prípade nasledujúcich dvoch albumov.
Je zrejmé, že pán Samuelčík si zvolil svoj obľúbený repertoár, prostredníctvom ktorého sa predstavil poslucháčskemu publiku: diela J. S. Bacha a iberskú hudbu, pričom oba tieto okruhy sú zastúpené aj na jeho druhom CD.

Album sa začína jednou z najznámejších skladieb Isaaca Albéniza Rumores de la Caleta. Pôvodne bola skomponovaná pre klavír a zodpovedá forme malagueña, andalúzskeho tanca príbuzného fandangu. Transkripcia zostáva verná originálu a je veľmi idiomatická; interpretácia dokonale vystihuje podstatu malagueñy. Po technickej stránke je výkon bezchybný a po hudobnej stránke mimoriadne zaujímavý.

Následne je dramaturgicky vhodné pokračovať menej známymi skladbami, pričom každá z nich kontrastuje s predchádzajúcou. Na rozdiel od skladby Rumores de la Caleta nie sú Albénizove pôvodné klavírne skladby primárne gitaristické, avšak transkripcie zostávajú veľmi verné klavírnej predlohe a technické náročnosti sú úspešne prekonané vďaka vysokým technickým schopnostiam interpreta.

Pri ďalších dvoch skladbách Albéniza (stopy 5 a 6) si pán Samuelčík zvolil transkripcie Manuela Barrueca, ktoré sú plne legitímne a len veľmi ťažko prekonateľné.

Nasledujúce skladby patria Johannovi Sebastianovi Bachovi. Jeho Suita BWV 997 predstavuje krehké majstrovské dielo; nevyhnutné drobné zvukové ruchy sú tu síce mierne rušivejšie, avšak nahrávka je po všetkých stránkach mimoriadne pôsobivá. O to viac si zasluhuje uznanie skutočnosť, že fúga patrí medzi Bachove najkomplexnejšie diela interpretované na gitare. Interpretácia gigue a dvojitej gigue (double) je obzvlášť zaujímavá a živá, pričom hemioly sú mimoriadne zreteľné – čo je na gitarových koncertoch a nahrávkach skôr zriedkavý jav.

Na záver albumu zaznieva pôvodná suita pre gitaru Collectici íntim od Vicenta Asencia, v ktorej pán Samuelčík ďalej rozvíja a potvrdzuje svoje výrazové a technické kvality. Pomalé časti sú majstrovsky expresívne vďaka jeho citlivému narábaniu s rubatom a jemným odstupňovaním dynamiky a farebnosti zvuku. Technicky mimoriadne pôsobivá je

najmä obratnosť preukázaná v častiach La Gaubança a La Frisança. Hoci bol Asencio španielskym skladateľom, jeho štýl sa výrazne odlišuje od Albénizovho, čo interpret presvedčivo demonštruje vo svojej interpretácii.

Impresiones de Catalunya.

Keďže album je venovaný katalánskym skladateľom, bolo by možné namietať, že jeho názov by mal byť uvedený v miestnom jazyku, teda ako "Impressions de Cataluna".
Mnohé zo skladieb sa však vzťahujú na iné oblasti Pyrenejského polostrova, a preto je použitie najreprezentatívnejšieho jazyka Španielska logickým rozhodnutím.

Album sa začína veľkolepými Poetickými valčíkmi Enriqueho Granadosa, pôvodne skomponovanými pre klavír, a pokračuje variáciami Miguela Llobeta na tému Fernanda Sora. Obe diela sú mimoriadne ambiciózne a vyžadujú si veľmi obratné ruky, akými disponuje aj pán Samuelčík. Ako sa uvádza v sprievodnom texte k CD, Granadosova suita pozostáva z valčíkov rôzneho charakteru, ktoré interpret presvedčivo reprodukuje. Rubato a plynulosť valčíkového pohybu (flow) sú v tejto nahrávke takisto veľmi dobre vystihnuté. Pri prechode k Llobetovým variáciám možno konštatovať, že interpretácia pána Samuelčíka volí skôr hudobný prístup, v ktorom uprednostňuje muzikalitu (agogiku, dynamiku a pod.) pred čisto technickou virtuozitou.

Ako príklad možno uviesť mierne spomalenie 9. variácie, čo predstavuje rozumné interpretačné rozhodnutie, keďže jej realizácia v tempe predpísanom v notovom zápise by nebola v nahrávke rovnako pôsobivá. Toto tempo je však vhodné pre živé koncertné predvedenie.

Nasledujúca skladba, takisto od M. Llobeta, ostro kontrastuje s predchádzajúcou a je podstatne menej známa. Interpretácia tejto Mazurky v podaní pána Samuelčíka je plne presvedčivá.

Fantasia facil Fernanda Sora je krásnou skladbou, ktorá sa len zriedkavo uvádza na koncertoch alebo zaznamenáva na nahrávkach, pravdepodobne preto, že je považovaná za „ľahkú". Táto skladba spolu s predchádzajúcou významne prispievajú k cieľu propagovať menej známy repertoár prostredníctvom kvalitných nahrávok. Keďže album je venovaný katalánskym skladateľom, zaradenie Fernanda Sora bolo takmer

nevyhnutné, keďže patrí medzi najvýznamnejších skladateľov pre náš nástroj v dejinách. Zaradenie Suity Federica Mompoua je takisto vhodnou voľbou, hoci intímny a introvertný charakter jej častí nemusí úplne zodpovedať interpretačnému naturelu, ktorý sa viac uplatňuje v extrovertnejšom repertoári.

Emilio Pujol je menej známy skladateľ, bol však mimoriadne plodným autorom gitarovej hudby vrátane transkripcií a pedagogických skladieb. Tieto veselé španielske skladby vytvárajú ideálne vyústenie celého albumu.

Sudamericania.

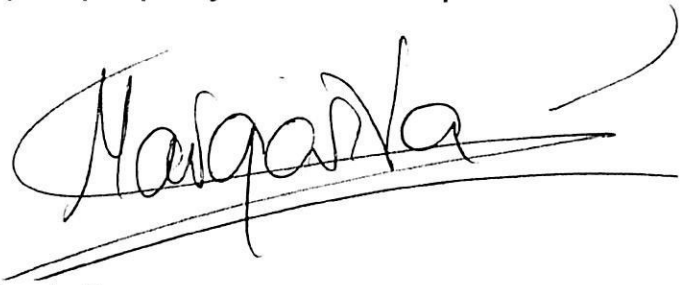
V prvom rade je potrebné vyzdvihnúť dokonalé ovládanie tónov. Hoci bola táto kvalita už na prvom CD na vysokej úrovni, spôsob spracovania na tomto albume, je mimoriadne pôsobivý. Je ťažké uveriť, že takýto efekt možno dosiahnuť len s jednou gitarou, a to s takou zdanlivou ľahkosťou.

Z hľadiska dramaturgie je spojenie známeho repertoáru s menej často uvádzanými skladbami vynikajúcou voľbou, rovnako ako kontrastné charaktery jednotlivých skladieb a kvalitné aranžmány diel, ktoré pôvodne neboli určené pre gitaru.
Vo všeobecnosti nechýba nič, čo sa týka virtuozity, expresívnosti alebo ovládania štýlov. Všetky tieto kvality boli zrejmé už na prvom CD, ale vo všetkých aspektoch došlo k jasnému vývoju.

Záver:

Interpret presvedčivo preukazuje svoje znalosti a interpretačné zvládnutie uvedených repertoárov. Jeho umelecké a technické schopnosti sú bezchybné.
Všetky tri CD predstavujú poslucháčsky podnetný a inšpiratívny umelecký počin.
Vývoj od jedného CD k druhému potvrdzuje ambíciu pána Samuelčíka neustále sa zdokonaľovať vo všetkých oblastiach.

Z uvedených dôvodov plne podporujem habilitáciu pána Samuelčíka.

Univ.-Prof.in Margarita Garcia Escarpa
Universität für Musik und Darstellende Kunst Wien

Academy of Performing Arts, Music and Dance
Zochova 1
813 01 Bratislava, Slovenská Republika

25-September-2025

Review on the habilitation of Mgr. Art. Karol Samuelcik, ArtD.

I am pleased to provide my assesment of the CDs recorded by Mr. Karol Samuelcik.

Firstly, I would like to emphasise his highly developed technical skills and his solid academic training in this area. Musically, he is both expressive and personable, making all of his CDs a pleasure to listen to. His stylistic range is impressive, he adapts remarkably well to different styles. As a Spaniard, I would also like to acknowledge his mastery of the Spanish repertoire.

There is a clear evolution throughout the three CDs. For instance, the programming on the first CD lacks a unifying theme, whereas the other CDs do have one. In terms of technique, the second and, in particular, the third CD demonstrate an absolutely masterful independence of voices.

While one could criticise the fact that transcriptions are played rather than original guitar repertoire, in my opinion, the chosen works are already firmly established in guitar concert programmes and are even included in the curricula of teaching institutions.

One could also question the choice of transcriptions by other performers rather than his own, but I consider the selection to be very wise, as the arrangements he has chosen are widely recognised and extremely challenging to surpass.

Below are some details about each CD:

Karol Samuelcik, Guitar.

As this is Mr. Samuelcik's debut album, it is not surprising that there is no common theme, as there is with the next two albums. It is understood that Mr. Samuelcik has

chosen his favourite repertoire to introduce himself to the audience: Bach and Iberian music, both of which are also featured on this performer's second CD.

The CD opens with one of Isaac Albeniz's best-known pieces, 'Rumores de la Caleta'. Originally written for piano, it corresponds to the "malagueña", an Andalusian dance linked to the fandango. The transcription remains faithful to the original and is very idiomatic, with a performance that perfectly captures the essence of a "malagueña". It is technically perfect and musically very interesting.
It is then appropriate to move on to less well-known pieces, each contrasting with the previous one. Unlike "Rumores de la Caleta", Albeniz's originals are not guitaristic, but the transcriptions are very faithful to the piano version, and the technical difficulties are overcome thanks to the guitarist's technical abilities.

For the next two pieces by Albéniz (tracks 5 and 6), Mr Samuelcik has chosen Manuel Barrueco's transcriptions, which are absolutely valid and difficult to surpass.

The next tracks feature J.S. Bach. His Suite BWV 997 is a fragile masterpiece, and the inevitable minor noises are slightly more distracting here, yet the recording is formidable in every respect. This is even more commendable considering that the fugue is one of Bach's most complex pieces to be played on the guitar. The performance of the gigue and double is particularly interesting and lively, with the hemiolas being especially clear - a rare feature in guitar concerts and recordings.

Finally, we have an original suite for guitar. 'Collectici Intim' by Vicente Asencio, in which Mr. Samuelcik further demonstrates his expressive and technical abilities. The slow movements are masterfully expressive thanks to his control of rubatos and subtle gradations of dynamics and colours. The agility demonstrated in La Gaubança y la Frisança is particularly striking on a technical level. Although Asencio was Spanish, his style differs greatly from Albéniz's, as demonstrated by Mr Samuelcik's interpretation.

Impresiones de Catalunya.

As it features Catalan composers, it could be argued that the title of the CD should be in the local language, in which case it would be "Impressions de Cataluña". However, many of the pieces refer to other regions of the Iberian Peninsula, so using the most representative language of Spain is a logical decision.

The CD opens with Enrique Granados's magnificent Poetic Waltzes, originally written for piano, and continues with Miguel Llobet's variations on a theme by Fernando Sor. Both works are particularly ambitious and require extremely agile hands, such as Mr. Samuelcik's. As explained in the booklet, Granados's suite comprises waltzes of different characters, which the guitarist reproduces perfectly. The rubato and the 'flow' of the waltz are also very well achieved in this recording. Moving on to Llobet's variations, I feel that Mr Samuelcik's interpretation takes a more musical approach, prioritising musicality (agogic, dynamics …) over technical virtuosity.

As an example, he slows down variation no. 9 slightly, a wise decision as playing it at the speed required by the score would not be as effective in a recording. This speed, however, is perfect for a live performance.

The next piece, also by M. Llobet, contrasts sharply with the previous one and is much less well known. Mr Samuelcik's performance of this Mazurka is absolutely convincing.

Fernando Sor's “Fantasía fácil” is a beautiful piece that is rarely played or recorded, perhaps because it is considered “easy”. Both this track and the previous one contribute to the aim of promoting lesser-known repertoire with high-quality recordings. As the CD is dedicated to Catalan composers, including Fernando Sor was practically obligatory, as he is one of the greatest composers for our instrument in history.

Federico Mompou's Suite is also a good choice for inclusion here, although the intimate and introverted nature of its movements may not suit the performer's style, which is better suited to more extroverted repertoire.

Emilio Pujol is less well known, but he was also a prolific composer of guitar music, including transcriptions and educational pieces. These cheerful Spanish pieces provide the perfect ending to the CD.

Sudamericania.

Firstly, I would like to emphasise the perfect control of the voicing. Although it was good on the first CD, the way the voices are handled here is absolutely striking. It's hard to believe that this effect can be achieved with only one guitar, and with such apparent effortlessness.

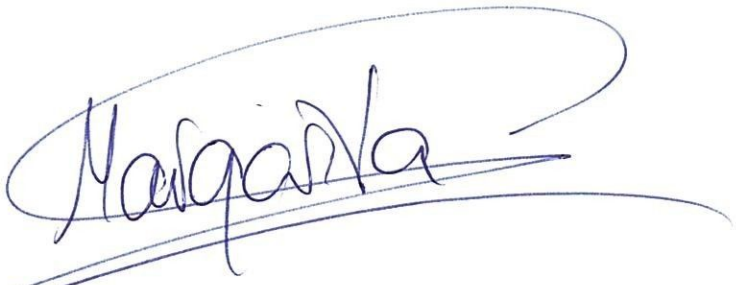
Regarding the programme, combining well-known repertoire with less frequently performed pieces is an excellent choice, as are the different characters of the pieces and the excellent arrangements of those not originally written for guitar.

In general, there is nothing lacking in terms of virtuosity, expressiveness or control of styles. All of these qualities were evident in the first CD, but there has been clear evolution in all aspects.

In conclusion:

The performer demonstrates his knowledge and mastery of these repertoires. His artistic and technical abilities are beyond reproach. The three CDs are a pleasure to listen to and provide great inspiration. The evolution from CD to CD proves Mr. Samuelic's ambition to continue improving in all areas.

For the above reasons, I fully support Mr. Samuelic's habilitation.

Univ.-Prof.in Margarita García Escarpa
Universität für Musik und Darstellende Kunst Wien